



کتابچه توجیهی بدو استخدام مربوط به اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی استان سمنان

معاونت آموزشی دانشگاه

مرکز امور هیات علمی

۱۴۰۲

بسم الله الرحمن الرحيم

سوگند نامه اعضای هیات علمی

مصوبه جلسه مورخ ۹۴/۲/۲۲ هیات عالی جذب اعضای هیات علمی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی

هیات عالی جذب اعضای هیات علمی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی در یکصد و پنجاه و پنجمین جلسه مورخ ۱۳۹۱/۲/۲۲ سوگند نامه اعضای هیات علمی را به شرح ذیل تصویب نمود.

اکنون که به لطف بیکران پروردگار، منور به انوار ایزدی دانش گشته، توفیق عضویت در هیات علمی دانشگاه را یافته ام و مسئولیت تربیت نسل جوان، جامعه علمی پویا و آینده ساز کشور اسلامی ایران به دستان من سپرده شده است، در پیشگاه با عظمت خداوند متعال که سرچشمه ی دانایی و عالم مطلق است، به کلام ا.م.جید، قرآن سوگند یاد می کنم همواره وجود باریتعالی را ناظر بر اعمال خود دانسته، حدود الهی، احکام مقدس دینی و اصول حرفه ای، اخلاقی، انسانی و قانونی را در امر تعلیم و تربیت دانشجویان رعایت نموده، با احترام به اساتید، پیشکسوت، همکاران و دانشجویان، با صداقت و راستی در کردار و گفتار، الگوی شایسته ای از ایمان، ولایتمداری و بصیرت بوده؛ پایبند به ارزش های انقلاب اسلامی و مسئولیت پذیر برای نسل فرهیخته باشم، لحظه ای از تلاش برای رساندن ایران به جایگاه واقعی خود در مرجعیت علمی از پای ننشینم و خود را موظف می دانم با ترسیم افقی روشن، برای آیندگان تمام تجربه، مهارت و دانش خویش به آنان ارائه نموده؛ لحظه ای از یادگیری، آموزش و پژوهش فارغ نباشم تا دانش پژوهی، نوآوری و ایده پردازی در تمام سنین، در این سرزمین نهادینه شود محیط علمی دانشگاه را مقدس دانسته، در برابر هر گونه انحراف و کجروی در مسیر اعتلای علمی، اخلاقی و اسلامی احساس وظیفه کرده با وفاداری به انقلاب اسلامی و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و مذهب رسمی کشور، راه نفوذ دشمنان قسم خورده را به کانون پیشرفت، اقتدار و سربلندی کشور عزیز سد نموده، مدافعی آگاه و مسئولیت پذیر برای حفاظت از سرمایه های با ارزش این سرزمین باشم.

معرفی شهر سمنان

استان سمنان یکی از استان‌های مرکزی کشور ایران و مرکز آن شهر سمنان است. مساحت این استان برابر با ۹۷,۴۹۱ کیلومتر مربع که ۹/۵ درصد مساحت کل کشور را شامل می‌شود. این استان از نظر مساحت هفتمین استان کشور است و از نظر وسعت ۴ برابر استان تهران است.



استان سمنان از شمال به استان‌های خراسان شمالی، گلستان و مازندران و از جنوب به استان‌های یزد و اصفهان از مشرق به استان خراسان رضوی و از مغرب به استان‌های تهران و قم محدود است.

این استان هم‌اکنون دارای ۸ شهرستان: سمنان، شاهرود، دامغان، گرمسار، مهدی‌شهر، سرخه، آرادان، و میامی است. تقریباً تمامی مردم این استان مسلمان و پیرو مذهب شیعه هستند.

براساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ جمعیت این استان ۶۳۱۲۱۸ نفر بوده و جالب توجه این که این استان پهناور، کمتر از یک درصد جمعیت کشور را در خود جای داده است.

آب و هوای استان سمنان، به طور کلی تحت تأثیر جریان‌های هوایی گرم و خشک دشت کویر قرار دارد ولی عواملی چون دوری از دریا، جهت و امتداد کوه‌ها، ارتفاع مکان و وزش بادهای نیز در آب و هوای این استان مؤثر می‌باشند. در این استان سه نوع آب و هوا را می‌توان مشخص کرد:

قسمت شمالی استان شامل شهرستان‌های شاهرود و دامغان، شهرستان مهدی‌شهر (سنگسر) و منطقه شه‌میرزاد دارای آب و هوای نسبتاً سرد و خشک در زمستان و معتدل در تابستان می‌باشد.

قسمت جنوبی استان شامل گرمسار و جنوب شهرستان سمنان، آب و هوای کویری و نسبتاً گرم و خشک در تابستان و سرد و خشک در زمستان دارد.

قسمت شمال شرقی استان سمنان (دشت میامی و حسین‌آباد کالپوش) دارای آب و هوای نسبتاً سرد و مرطوب در زمستان و معتدل و مرطوب در تابستان است.

میانگین درجه حرارت سالانه شهر سمنان ۱۷/۸، شاهرود ۱۴/۱ و گرمسار ۱۷/۵ درجه سانتی‌گراد است. با توجه به این ارقام، سردترین شهر شاهرود و سپس دامغان و گرم‌ترین شهر، سمنان و سپس گرمسار است.

در استان سمنان، نزولات جوی بسیار کم و غالباً به صورت باران و در فصول سرد سال می‌بارد که میزان آن به طور متوسط به ۱۴۵ میلی‌متر در سال می‌رسد.

استان سمنان در دامنه‌های جنوبی سلسله جبال البرز قرار گرفته که به تدریج از شمال به جنوب از ارتفاع آن کاسته شده و به کویر نمک منتهی می‌گردد. زبان رسمی مردم استان سمنان مانند همه ایرانیان فارسی دری (پهلوی) است اما به لحاظ گستردگی و تحولات جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی و... از تعدد و تنوع گویش‌ها و لهجه‌های خاصی برخوردار است. به جهت تنوع و تعدد گویش‌ها، با وجود ریشه داشتن در زبانهای باستانی نظیر پهلوی ساسانی و ویژگی‌های منحصر به فرد آن، سمنان با عنوان «جزیره لهجه‌ها» شناخته می‌شود.

گویش سمنانی مرتبط با زبان‌های ماد و پارت است و لهجه‌های اطراف به ۵ دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از سمنانی، سنگسری، شه‌میرزادی، لاسجردی و سرخه‌ای که در این میان گویش سمنانی از همه قدیمی‌تر است و شناخت اصول و قواعد و نیز تهیه دستور صرف و نحو کامل، دقیق و صحیح آن کار دشواری است.

با توجه به واقع شدن شهر سمنان در کریدور اصلی شرق به غرب و شمال به جنوب، راه‌های مواصلاتی منطقه بخصوص در ایام تعطیلات دارای حجم بالای ترافیک بوده و به همین علت این مرکز بعنوان مرکز تروما در استان، از اهمیت بالایی برخوردار است. شهر سمنان از طریق جاده‌های اصلی آسفالت‌ه به شهرهای مهدی شهر، شه‌میرزاد، فولاد محله، کیاسر و ساری در شمال، دامغان و شاهرود از شرق، جندق، انارک، نائین و یزد (از راه دامغان) و قم، کاشان، اصفهان (از راه گرمسار) از جنوب، و سرخه، لاسجرد، آرادان، گرمسار، ایوانکی، پاکدشت، تهران از غرب مرتبط است. راه آهن سراسری تهران مشهد نیز که یکی از پر ترددترین مسیرهای ریلی کشور می‌باشد، از استان سمنان عبور می‌کند.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان:

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان بر اساس تصویب شورای گسترش دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور در ۲۲ بهمن سال ۱۳۶۷ با پذیرش ۶۰ نفر دانشجو در رشته پزشکی و زیر نظر دانشگاه علوم پزشکی تهران فعالیت خود را آغاز نمود. در مدت زمان کمتر از یکسال با پیگیری و تلاش مسئولین و با موافقت شورای گسترش دانشگاه‌های علوم پزشکی

دانشکده پزشکی سمنان به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان تبدیل گردید و فعالیت خود را از سال ۱۳۶۸ با واحدهای دانشکده پزشکی سمنان، دانشکده پرستاری و پیرا پزشکی سمنان، دانشکده پرستاری و مامایی شاهرود (که در سال ۷۱ به دانشگاه علوم پزشکی تبدیل گردید) و دبیرستان بهیاری هوشمند دامغان آغاز کرد، سپس چهار بیمارستان امیرالمومنین(ع)، امداد، فاطمیه، و بیمارستان امام خمینی (ره) گرمسار از سازمان منطقه ای بهداشت و درمان استان منفک و به دانشگاه ملحق گشت، همچنین زمینی به مساحت ۳۰۰ هکتار جهت احداث طرح جامع دانشگاه در اختیار قرار گرفت که هم اکنون ساختمان دانشکده پزشکی با مساحتی بالغ بر ۲۱ هزار متر مربع زیربنا و سالن ورزشی با زیربنای ۲۰۰۰ متر مربع و خوابگاه ۳۶۰ نفره با زیربنای ۵۳۰۰ مترمربع به بهره برداری رسیده است.

بدین ترتیب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان ضمن اهتمام ورزیدن به تعلیم و تربیت دانشجویان در رشته ها و مقاطع مختلف علوم پزشکی مشتمل بر رشته های تخصص پزشکی، دکترای پزشکی عمومی، رشته های کارشناسی ارشد ناپیوسته، رشته های کارشناسی، رشته های کارشناسی ناپیوسته، رشته های کاردانی و اجرای دوره های آموزشی بالینی و تخصصی در مرکز آموزشی، درمانی وابسته به دانشگاه امروزه به عنوان یکی از مراکز مهم دانشگاهی در ارائه خدمات بهداشتی درمانی در جمهوری اسلامی ایران مطرح میباشد و در جهت اهداف عالی دانشگاه، ارتقاء دانش پزشکی در سطح جامعه و تربیت کادر درمانی متخصص و جامعه نگر در کشور اسلامی ایران عزیز فعالیت دارد.

سایت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان:

در راستای تجهیز و توسعه دولت الکترونیک، سایت اینترنتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان راه اندازی شده است و مسئولیت اطلاع رسانی توانمندی ها و خدمات بخش های مختلف دانشگاه را بر عهده دارد.

شما با مراجعه به سایت دانشگاه علوم پزشکی استان سمنان به آدرس <http://semums.ac.ir> ضمن اطلاع از آخرین اخبار و اقدامات انجام شده در حوزه سلامت استان، به اطلاعات مفیدی از تمام معاونت ها، بیمارستان ها، دانشکده ها و مراکز وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان سمنان دسترسی پیدا خواهید کرد.

آیین نامه و بخشنامه های مرتبط با هیات علمی را می توانید از قسمت معاونت آموزشی، سربرگ مدیریت و واحدهای تابعه بخش مرکز امور هیات علمی / آیین نامه ها و بخشنامه ها مشاهده کنید همچنین می توانید از طریق لینک

<https://dme.semums.ac.ir/%D8%A2%DB%8C%DB%8C%D9%86-%D9%86%D8%A7%D9%85%D9%87-%D9%87%D8%A7-%D9%88-%D8%A8%D8%AE%D8%B4%D9%86%D8%A7%D9%85%D9%87-%D9%87%D8%A7>

اقدام کنید.

آیین نامه اداری، استخدامی اعضای هیئت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی وابسته

فصل اول: کلیات و تعاریف

ماده ۱. مؤسسه: منظور از مؤسسه دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، انستیتو پاستور، پژوهشگاه، پژوهشکده، مرکز تحقیقاتی مستقل و دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی است.

ماده ۲. هیئت علمی: به شاغلین خدمات آموزشی، پژوهشی و پژوهشی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی که طبق ماده ۹ آیین نامه به امر فعالیت های هفتگانه می پردازند، عضو هیئت علمی مؤسسه گفته می شود.

مراتب علمی اعضای هیئت علمی آموزشی و پژوهشی:

پژوهشی	آموزشی (آموزشی. پژوهشی)
	* مربی آموزشیار
مربی پژوهش	مربی
استادیار پژوهش	استادیار
دانشیار پژوهش	دانشیار
استاد پژوهش	استاد

* صرفاً جهت افراد شاغل است و پس از بازنشستگی شاغلین حذف می گردد.

ماده ۳. عضو هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی: فردی است که به طور تمام وقت کامل و ۵۴ ساعت در هفته طبق برنامه تنظیمی مؤسسه در اختیار مؤسسه بوده و حق انجام کار انتفاعی تخصصی خارج از مؤسسه را ندارد.

ماده ۴. عضو هیئت علمی تمام وقت (غیر تمام وقت جغرافیایی): فردی است که هفته ای چهل ساعت طبق برنامه تنظیمی مؤسسه خدمت می نماید.

ماده ۵. هر واحد آموزشی: میزان درسی است که مفاد آن به ترتیب به صورت نظری ۱۷ ساعت، عملی یا آزمایشگاهی ۳۴ ساعت، کارآموزی ۵۱ ساعت و کارآموزی در عرصه و کارورزی ۶۸ ساعت در طول یک نیم سال تحصیلی یا دوره تابستانی تدریس می شود.

ماده ۶. هر واحد پژوهشی: معادل ۴ ساعت فعالیت پژوهشی در هفته می باشد.

ماده ۷. واحد معادل آموزشی: به خدمتی اطلاق می‌شود که ارزش آموزشی آن با واحدهای تدریس موظف دانشگاهی معادل‌سازی شده است.

ماده ۸. استاد مشاور یا راهنما: از اعضای هیئت‌علمی مؤسسه است که علاوه بر انجام تکالیف مرتبط، مسؤولیت هدایت تحصیلی و مشاورهای و راهنمایی دانشجویان در مقاطع تحصیلی مختلف را در زمینه مشکلات آموزشی، پژوهشی و فردی بر عهده می‌گیرد.

ماده ۹. فعالیتهای هفتگانه عضو هیئت‌علمی: عبارت‌اند از فعالیتهای آموزشی، پژوهشی، فرهنگی، توسعه فردی، فعالیتهای اجرایی و مدیریتی، ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و ارتقاء سلامت و فعالیتهای تخصصی در خارج از مؤسسه که از طریق مؤسسه به وی محول می‌شود.

ماده ۱۰. خدمت قابل قبول: به حضور فعال عضو هیئت‌علمی در مؤسسه متبوع و اجرای فعالیتهای هفتگانه و شرکت در کمیته‌ها و شوراهای مؤسسه و یا سایر امور اجرایی که از طرف مؤسسه به وی محول می‌شود، اطلاق می‌گردد.

فصل دوم: ورود به خدمت و استخدام

ماده ۱۱. استخدام اعضای هیئت‌علمی در بدو خدمت به صورت پیمانی و صرفاً از طریق فراخوان از بین متقاضیان واجد مدرک دکترای تخصصی PhD یا دانشنامه تخصصی (بورده) یا بالاتر است. ضمناً مدت قرارداد ۱ تا ۳ سال بوده و حسب نظر مؤسسه قابل تمدید می‌باشد. در صورت ارتقاء به مرتبه بالاتر با رعایت مقررات و ضوابط مربوطه، به وضعیت رسمی آزمایشی و پس از ۳ سال در صورت کسب پایه‌های سالانه به رسمی قطعی تبدیل می‌شوند.

تبصره ۱. کارمندان غیر هیئت‌علمی مجازند در صورت داشتن شرایط، در فراخوان مربوطه شرکت نمایند.
تبصره ۲. استخدام از بین دارندگان مدرک کارشناسی ارشد صرفاً در موارد خاص و برابر ضوابط این آیین‌نامه بلامانع است.

تبصره ۳: مستخدمین غیر هیئت‌علمی در صورت تبدیل وضعیت به هیئت‌علمی نیز مشمول این ماده بوده و ابتدا به صورت پیمانی به کار گرفته خواهند شد.

تبصره ۴: ایثارگران واجد شرایط عضویت هیئت‌علمی مشمول بند ز ماده ۴۴ قانون برنامه پنجم توسعه جهت ورود به خدمت به عنوان هیئت‌علمی ملزم به شرکت در فراخوان و طی مراحل جذب برای تأیید صلاحیت عمومی خواهند بود.

تبصره ۵. مؤسسه مجاز است از پذیرفته‌شدگان فراخوان استخدامی حسب تشخیص شورای مؤسسه، تعهدنامه محضری برای مدت حداقل ۵ سال به منظور اشتغال و تداوم خدمتی وی اخذ نماید.

ماده ۱۲. در بدو استخدام اعضای هیئت علمی با مرتبه استادیاری به صورت تمام وقت جغرافیایی و مربیان به صورت تمام وقت استخدام می شوند.

تبصره ۱. در صورت نیاز مبرم مؤسسه و در شرایط استثنایی، استخدام اعضای هیئت علمی استادیار به صورت تمام وقت با شرایطی که شورای مؤسسه تعیین می نماید، با تأیید هیئت اجرایی جذب و تصویب هیئت امنای مؤسسه بلامانع است.

تبصره ۲. در صورت نیاز مبرم مؤسسه و در شرایط استثنایی با تأیید هیئت اجرایی جذب مؤسسه و تصویب هیئت امنای مؤسسه، استخدام یا ادامه خدمت اعضای هیئت علمی مبرم به صورت تمام وقت جغرافیایی بلامانع است.

ماده ۱۳. از نظر نوع استخدام، اعضای هیئت علمی به صورت پیمانی یا رسمی (آزمایشی و قطعی) «تمام وقت جغرافیایی یا تمام وقت» می باشند.

تبصره. تبدیل وضع اعضای هیئت علمی از پیمانی به رسمی آزمایشی و از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی طبق مصوبات شورای عالی انقلابی فرهنگی خواهد بود. تبدیل وضع اعضای هیئت علمی ایثارگر بر اساس بند ز ماده ۴۴ برنامه پنجم توسعه با تأیید مجدد صلاحیت عمومی امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۱۴. مؤسسه می تواند بخشی از نیاز خود به هیئت علمی را از طریق به کارگیری افراد دارای تعهد خدمت قانونی به وزارتخانه یا مؤسسه و همچنین از افراد مشمول قانون نحوه تأمین هیئت علمی به صورت قراردادی تأمین نماید. این قرارداد هیچ گونه تعهد استخدامی برای مؤسسه ایجاد نخواهد کرد.

تبصره ۱. این افراد می توانند یک سال پس از شروع خدمات قانونی و تعهدات در فراخوان استخدامی مؤسسه شرکت نمایند.

تبصره ۲. شرکت در فراخوان سایر مؤسسه ها صرفاً با کسب موافقت مؤسسه مبدأ میسر خواهد بود.

تبصره ۳: شرکت در فراخوان استخدامی برای "مشمولین قانون نحوه تأمین هیئت علمی" با رعایت مفاد تبصره های ۱ و ۲ این ماده پس از اتمام دوره ضرورت میسر می باشد.

تبصره ۴: دارندگان دانشنامه تخصصی (بورده) یا فوق تخصص که تعهدات خود را به عنوان کادر درمانی انجام می دهند، پس از انجام حداقل یک سال خدمت به پیشنهاد مؤسسه و تأیید کمیسیون مشترک معاونین آموزش و درمان وزارتخانه مبنی بر موافقت با انجام مابقی تعهدات به صورت هیئت علمی، می توانند مابقی تعهدات خود را به صورت هیئت علمی بگذرانند این افراد در صورت تمایل می توانند در فراخوان، شرکت و مراحل جذب را نیز طی نمایند.

تبصره ۵. دارندگان دانشنامه فوق تخصصی (قیدشده در تبصره فوق) در طول دوره تعهد تنها می توانند در فراخوان دانشگاه محل تعهد شرکت نمایند و تنها در صورتی که حداکثر ۶ ماه به اتمام تعهدات این افراد باقی مانده باشد، می توانند در فراخوان سایر دانشگاه ها نیز شرکت نمایند.

تبصره ۶. در صورت نیاز مؤسسه، مستخدمین غیر هیئت‌علمی که پس از اخذ مدرک بالاتر (PhD) و بازگشت به مؤسسه متبوع، متقاضی انجام تعهدات به‌صورت هیئت‌علمی باشند، در صورت تأیید هیئت اجرایی جذب مؤسسه و معاونت آموزشی وزارتخانه می‌توانند تعهدات خود را در کادر هیئت‌علمی انجام دهند. بدیهی است این افراد نیز جهت تبدیل وضع به هیئت‌علمی ملزم به شرکت در فراخوان و طی مراحل جذب خواهند بود.

تبصره ۷. مؤسسه در صورت نیاز مبرم، می‌تواند با تأیید هیئت اجرایی جذب و تصویب هیئت مرکزی جذب با متقاضیان در رشته‌های موردنیاز در مقطع دکترای تخصصی یا دانشنامه تخصصی و بالاتر قرارداد منعقد نماید. مدت این قرارداد حداکثر یک سال می‌باشد. در موارد خاص تا ۶ ماه قابل تمدید است.

حقوق و مزایای این افراد برابر مفاد این آیین‌نامه پرداخت می‌شود.

ماده ۱۵. شرایط عمومی ورود به خدمت به شرح زیر می‌باشد:

الف. تابعیت جمهوری اسلامی ایران

تبصره. در صورت نیاز مؤسسه، به‌کارگیری اتباع سایر کشورها به‌صورت قراردادی پس از طی مراحل قانونی بلامانع است.

ب) انجام خدمت وظیفه عمومی یا داشتن معافیت قانونی یا گذراندن دوره ضرورت برای سربازان هیئت‌علمی (برای آقایان)

ج) عدم محکومیت به محرومیت از استخدام دولتی و سابقه محکومیت جزایی مؤثر.

د) عدم اعتیاد به دخانیات، مواد مخدر، روان‌گردان.

ه) تأیید صلاحیت عمومی و علمی توسط هیئت اجرایی جذب مؤسسه و تصویب هیئت مرکزی جذب وزارت متبوع مطابق ضوابط مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.

و) نداشتن سن بیش از ۳۵ سال در بدو استخدام جهت احراز مرتبه مربی و ۴۵ سال برای مدارک تحصیلی، PhD، دانشنامه تخصصی و بالاتر.

تبصره ۱. جذب متقاضیان در شرایط سنی بالاتر از موارد فوق به‌صورت استثنایی و خاص با کسب مجوز از هیئت مرکزی جذب وزارت متبوع ممکن خواهد بود.

تبصره ۲. به‌ازای هر سال سابقه مفید آموزشی پس از تأیید هیئت ممیزه مرکزی حداکثر تا ۵ سال متناسب با سابقه مفید آموزشی به سقف سن استخدام داوطلبین افزوده می‌شود.

تبصره ۳: افرادی که در مؤسسه‌های معتبر خارجی به صورت هیئت‌علمی دانشیار و بالاتر خدمت نموده‌اند تا حداکثر سن ۵۵ سال به شرط تأیید هیئت ممیزه مرکزی می‌توانند استخدام شوند.

تبصره ۴: مدیران مؤسسات که داوطلب استخدام می‌باشند، به ازای هر سال سابقه مدیریتی یک سال تا حداکثر ۵ سال با تأیید هیئت ممیزه مرکزی به سقف سنی آن‌ها اضافه خواهد شد.

تبصره ۵: افرادی که توأمأ مشمول تبصره دو و چهار می‌باشند به سقف سنی آن‌ها حداکثر ۵ سال افزوده خواهد شد.

تبصره ۶: ایثارگران شامل رزمندگان با بیش از ۶ ماه حضور داوطلبانه در جبهه، جانبازان بالای ۲۵ درصد، آزادگان بالای ۳ سال اسارت، فرزندان جانبازان بالای ۵۰ درصد، فرزندان شهدا و فرزندان آزادگان با بیش از ۳ سال اسارت مشمول محدودیت سنی نمی‌باشند.

ز) دارا بودن دانشنامه مورد تأیید در مقاطع دکترای تخصصی (PhD)، دانشنامه تخصصی و فوق تخصصی (برای استادیار و بالاتر) در رشته‌های موردنیاز.

تبصره ۱: به‌کارگیری کارشناسان ارشد صرفاً در رشته‌هایی که دکترای آن موجود نباشد و در مناطق غیر برخوردار و خاص با مجوز هیئت مرکزی جذب امکان‌پذیر خواهد بود.

تبصره ۲: استخدام دارندگان مدرک دکترای حرفه‌ای (پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، دامپزشکی و علوم آزمایشگاهی) و کارشناسی ارشد رشته‌های بیهوشی و رادیولوژی، متخصصین دارای گواهینامه تخصصی (پره‌بورد) و هم‌چنین دانشجویان شاغل به تحصیل در هر مقطعی تا زمان فراغت از تحصیل ممنوع می‌باشد.

تبصره ۳: مؤسسه مکلف است حداقل ۱۰ درصد اعضای هیئت‌علمی موردنیاز خود را از بین جامعه ایثارگران که دارای مدرک تحصیلی دکترای تخصصی (PhD)، دانشنامه تخصصی و یا بالاتر مورد تأیید می‌باشند حسب مورد از طریق استخدام و یا تبدیل وضعیت کارکنان غیر هیئت‌علمی تأمین نماید.

ح) مستخدمین غیر هیئت‌علمی برای ورود به خدمت به صورت عضویت هیئت‌علمی تابع ضوابط و مقررات این آیین‌نامه می‌باشند.

ط) به‌کارگیری اعضای هیئت‌علمی که به موجب احکام مراجع قانونی ذی‌ربط اخراج یا از خدمت منصرف شده‌اند ممنوع می‌باشد.

ی) شرکت اعضای هیئت‌علمی مؤسسات در فراخوان سایر مؤسسات در صورتی که مؤسسه محل خدمت با استعفای وی موافقت کرده باشد بلامانع خواهد بود.

ماده ۱۶. چنانچه در هر یک از مراحل پذیرش یا پس از آن خلاف اطلاعات اعلام شده توسط متقاضی محرز شود، مراحل طی شده کان لم یکن تلقی خواهد شد و در صورت صدور حکم استخدامی حکم صادره لغو و بلا اثر می گردد.

فصل سوم: ترفیع پایه و ارتقاء

ماده ۱۷. اشخاصی که به خدمت هیئت علمی مؤسسه پذیرفته می شوند در پایه یک مرتبه مربوطه قرار می گیرند. مگر آنکه سوابق خدمت قابل قبول آموزشی و پژوهشی اعم از هیئت علمی و غیر هیئت علمی مورد تأیید هیئت ممیزه دانشگاه یا هیئت ممیزه مرکزی داشته باشند که در این صورت، پایه آنان در هر یک از مراتب طبق مقررات این آیین نامه مطابق تکالیف عمومی اعضای هیئت علمی حسب مورد تعیین می گردد.

تبصره. سوابق آموزشی و پژوهشی افرادی که به خدمت هیئت علمی پذیرفته می شوند از مقطع کارشناسی ارشد به بالا و بر اساس ضوابط این آیین نامه قابل احتساب خواهد بود.

ماده ۱۸. به اعضای هیئت علمی در قبال هر یک سال خدمت قابل قبول در اجرای فعالیت های هفتگانه یک پایه ترفیع اعطاء می گردد و در ارتقای اعضاء، پایه های قبلی محفوظ خواهد ماند.

تبصره ۱. به ایام تعلیق و مرخصی بدون حقوق ترفیع تعلق نمی گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می افتد.

تبصره ۲. به ایام مرخصی استعلاجی بیش از ۴ ماه در سال و همچنین مرخصی زایمان بیش از ۶ ماه (ایامی که بین دو تاریخ اعطای ترفیع سالانه خواهد بود) ترفیع تعلق نمی گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می افتد.

تبصره ۳: به دوران استفاده از بورس کوتاه مدت، مأموریت آموزشی و فرصت مطالعاتی (کمتر از یک سال) ترفیع تعلق می گیرد. که ملاک آن بررسی گزارش پیشرفت کار در دوره های مذکور می باشد.

تبصره ۴: به اعضای هیئت علمی که برای اخذ مدرک بالاتر به مأموریت آموزشی یا بورس اعزام می شوند، پس از اخذ مدرک PhD، 4 پایه و مدرک دوره تکمیلی تخصصی (فلوشیپ) و فوق تخصص حداکثر ۲ پایه ترفیع به نسبت مدت تحصیل تعلق می گیرد. ضمناً به اعضای هیئت علمی شاغل در موسسه که قبل از تاریخ ۱/۱/۱۳۹۱ مشمول این تبصره می شوند، مابه التفاوت پایه های متعلقه صرفاً از تاریخ مذکور به آنان اعطاء می گردد.

تبصره ۵. به اعضای هیئت علمی بابت انجام خدمت وظیفه عمومی یک پایه ترفیع تعلق می گیرد.

تبصره ۶. به اعضای هیئت علمی که خدمت وظیفه عمومی خود را طبق ماده یک قانون نحوه تأمین هیئت علمی گذرانده‌اند بابت دوره ضرورت یک پایه و مازاد بر آن تا پایان دوره ۴ ساله به شرط داشتن سوابق خدمتی قابل قبول هر سال یک پایه تعلق می‌گیرد.

تبصره ۷. به افراد بورسیه و یا متعهدین خدمت که تعهدات خود را به صورت عضو هیئت علمی در مؤسسه تابعه وزارتخانه انجام می‌دهند مشابه سایر اعضای هیئت علمی پایه سالیانه با رعایت ضوابط تعلق می‌گیرد و در صورت شرکت در فراخوان مؤسسات و پذیرفته شدن به عنوان عضو هیئت علمی پایه‌های سالیانه قبلی در صدور حکم حقوقی جدید منظور خواهد شد.

تبصره ۸. دانش‌آموختگان دانشگاه تربیت مدرس در بدو ورود به خدمت به عنوان عضو هیئت علمی، مشابه سایر دانش‌آموختگان مؤسسات تابعه وزارتخانه در پایه یک مرتبه مربوطه قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۹. در صورت غیرقابل قبول بودن فعالیت عضو در طول یک سال، با تصویب کمیته منتخب، ترفیع سالانه به وی تعلق نمی‌گیرد.

تبصره ۹. در صورت عدم ارائه مدارک از سوی عضو هیئت علمی یا دانشکده برای ترفیع سالیانه، عضو هیئت علمی مجاز است حداکثر تا سه سال از زمان پایه مورد انتظار درخواست مکتوب خود را به همراه مستندات و مدارک لازم به دانشکده ذی‌ربط تحویل نماید.

ماده ۲۰. ترفیع پایه اعضای هیئت علمی که به مرتبه بالاتر ارتقاء می‌یابند، پایه قبلی آن‌ها برابر مفاد بند ۵ ماده ۲۱ این آئین نامه خواهد بود.

ماده ۲۱. به اعضای هیئت علمی مؤسسه پایه تشویقی به شرح زیر اعطا خواهد شد:

الف.) به اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها/ دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بندرعباس، زاهدان، ایلام، زابل، گناباد، لرستان، بیرجند، بوشهر، یاسوج، کردستان، سبزوار، شهرکرد، بجنورد و اردبیل، جیرفت، نیشابور، دزفول، تربت حیدریه، رفسنجان، فسا، جهرم به ازای هر سه سال خدمت یک پایه و مجموعاً تا پنج پایه تشویقی در طول خدمت بر اساس نتیجه ارزیابی و ارتقاء سالانه اعطاء خواهد شد.

تبصره ۱. چنانچه به اعضای هیئت علمی مناطق مذکور بر اساس مصوبات قبلی پایه تشویقی بابت اشتغال در آن مناطق اعطاء شده باشد در اعطای پایه‌ها سقف ۵ پایه ملاک محاسبه قرار خواهد گرفت.

تبصره ۲. هرگونه تغییر در فهرست اسامی مؤسسات مندرج در مفاد ماده فوق از سوی معاونت آموزشی وزارتخانه ابلاغ خواهد شد.

ب) بر اساس آیین‌نامه نخبگان (موضوع مصوبه شماره ۱۷۸۱۴/ت/۳۰۹۸۷/ه مورخ ۸۳/۷/۱۲ هیئت دولت و اصلاحات بعدی آن) به نخبگان یک پایه تشویقی تعلق می‌گیرد.

ج) به برگزیدگان رتبه‌های اول تا سوم جشنواره های رازی، خوارزمی و صاحبان اصلی فرآیندهای منتخب کشوری جشنواره آموزشی شهید مطهری یک پایه تشویقی تعلق می‌گیرد.

د) به اعضای هیئت‌علمی که موفق به اخذ گواهینامه طی دوره MPH یا Phil M می‌شوند، یک ایه ترفیع تعلق می‌گیرد.

ه) در تغییر مرتبه از استادیاری به دانشیاری یک پایه و از دانشیاری به استادی در زمان ارتقاء دو پایه تشویقی اعطاء خواهد شد.

و) به اعضای هیئت‌علمی تمام وقت جغرافیایی به ازای هر ۵ سال خدمت تمام وقت جغرافیایی قابل قبول یک پایه تشویقی تعلق می‌گیرد. (مبدأ محاسبه خدمت تمام وقت جغرافیایی از تاریخ ۸۲/۴/۱۸ و حداکثر تا ۶ پایه خواهد بود).

تبصره ۵. اعطای پایه‌های بند (و) مشروط به دریافت پایه استحقاقی سالانه خواهد بود و به ازای تعویق پایه استحقاقی به همان میزان تاریخ اعطای پایه تشویقی مربوطه به تعویق خواهد افتاد.

ز) به اعضای هیئت‌علمی که به دریافت نشانهای دولتی نائل می‌گردند، به ازای هر نشان دریافتی حداکثر تا ۳ پایه تشویقی برابر نظر هیئت ریسه مؤسسه قابل اعطاء می‌باشد.

ح) ضمن رعایت قوانین تسهیلات استخدامی ایثارگران و حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کارافتاده و مفقودالامر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و اصلاحات بعدی آن به اعضای هیئت‌علمی ایثارگر ترفیعاتی به شرح زیر تعلق می‌گیرد:

ردیف	آزادگان، اسرا و مفقودین	جانبازان	رزمندگان	امتیاز
۱	تا یک سال سابقه اسارت، مفقودیت	۱۰٪، ۱۹٪ از کار افتادگی	۶ ماه تا یک سال خدمت در جبهه (کمتر از ۶ ماه تعلق نمی‌گیرد)	۱ پایه ترفیع
۲	۱ تا ۲ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۲۰٪، ۲۹٪ از کار افتادگی	۱ تا ۲ سال خدمت در جبهه	۲ پایه ترفیع
۳	۲ تا ۳ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۳۰٪، ۳۹٪ از کار افتادگی	۲ تا ۳ سال خدمت در جبهه	۳ پایه ترفیع
۴	۳ تا ۴ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۴۰٪، ۴۹٪ از کار افتادگی	۳ تا ۴ سال خدمت در جبهه	۵ پایه ترفیع
۵	۴ تا ۵ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۵۰٪، ۵۹٪ از کار افتادگی	۴ تا ۵ سال خدمت در جبهه	۷ پایه ترفیع

ترفیع		افتادگی	اسارت، مفقودیت	
۹ پایه ترفیع	۵ تا ۶ سال خدمت در جبهه	۶۰٪ تا ۶۹٪ از کار افتادگی	۵ تا ۶ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۶
۱۱ پایه ترفیع	۶ سال به بالا خدمت در جبهه	۷۰٪ از کار افتادگی به بالا	۶ سال به بالا سابقه اسارت، مفقودیت	۷

با توجه به این که مرتبه عضو هیئت علمی یک شاخص صرفاً علمی و مستقل از سابقه و سنوات خدمت است، ارتقای مرتبه این اعضاء کماکان تابع مقررات آیین نامه ارتقاء می باشد و ترفیعات بعدی این اعضاء مشمول مقررات آیین نامه ترفیع است.

تبصره ۱. فرزندان شهدا معادل جانبازان ۵۰٪ محاسبه خواهند شد. (معادل ردیف ۵ جدول فوق)

تبصره ۲. بالاترین میزان ترفیع که بابت یک یا چند حالت ایثارگری شامل اعضای هیئت علمی ایثارگر مندرج در جدول فوق می شود، ۱۱ پایه ترفیع خواهد بود.

تبصره ۳: مشمولین قانون تسهیلات استخدام جانبازان که بابت یک یا چند حالت ایثارگری مندرج در جدول فوق الذکر مشمول اعطای پایه بیش از سقف پایه مندرج در جدول (۱۱ پایه) می شوند، به جای اعطای پایه از مابه التفاوت حقوق و مزایای رتبه بالاتر (مربی به استادیار و استادیار به دانشیار و دانشیار به استاد) با حفظ پایه استخدامی قبلی برخوردار خواهند شد. اعضای هیئت علمی جانباز که پیش از این از مابه التفاوت حقوق و مزایای مربی به استادیاری استفاده نمودهند نیز مشمول این تبصره خواهند بود و پایههای کسر شده قبلی به ایشان اعطاء و مابه التفاوت مذکور به عنوان تفاوت تطبیق به آنان پرداخت می گردد و هرگونه ارتقاء بعدی اعم از مرتبه یا پایه سالیانه از تفاوت تطبیق کسر می گردد.

ماده ۲۲. به آن دسته از کارکنان غیر هیئت علمی که از بورسیه تحصیلی وزارتخانه یا موسسه و یا ماموریت آموزشی در مقطع تحصیلی PHD و یا دوره تخصصی استفاده کرده اند، در صورت استخدام به صورت هیئت علمی پیمانی در موسسه بابت ایام مذکور حداکثر ۴ پایه به نسبت طول دوره مصوب تعلق می گیرد. لاجرمنا به اعضای هیئت علمی شاغل در موسسه که قبل از تاریخ ۱۳۹۱/۱/۱ مشمول این تبصره می شوند، پایه های متعلقه از تاریخ ۱/۱/۱۳۹۱ به آنان اعطاء می گردد. **تبصره.** به اعضای غیر هیئت علمی که بدون استفاده از ماموریت آموزشی یا بورسیه موفق به اخذ مدرک تحصیلی PHD در رشته های مرتبط و مورد نیاز دانشگاه و یا دانشنامه دوره تخصصی پزشکی گردیده اند، پایههای موضوع این ماده تعلق خواهد گرفت.

ماده ۲۳. ترفیعات سالانه استحقاقی اعضای هیئت علمی شاغل به عنوان مقامات سیاسی موضوع ردیف یک جدول تبصره ۵ ماده ۱۰۴ و ردیف یک جدول تبصره ۵ ماده ۱۰۵ این آیین نامه بدون حفظ رابطه آموزشی و در مورد شاغلین سایر سمت های اجرایی با حفظ رابطه آموزشی با مؤسسه متبوع اعطاء می شود.

ماده ۲۴. مؤسسه ملزم به رعایت دستورالعمل ترفیع سالانه و تعیین رکود علمی ابلاغ شده توسط مقام عالی وزارت به شماره ۲۱۴۱۱۶ مورخ ۸/۰۶/۸۹ و اصلاحات بعدی آنها می باشد.

فصل چهارم مأموریت ها

ماده ۲۵. مؤسسه مکلف است به منظور بالا بردن کفایت علمی و تخصصی اعضای هیئت علمی و همچنین تبادل نتایج فعالیت های علمی و پژوهشی، شرایط لازم را برای شرکت آنان در کنفرانسها، سمینارها، کنگرهها و یا نظایر آن که در داخل یا خارج از کشور تشکیل می شود و شرکت در آن مجامع را ضروری تشخیص میدهد، فراهم سازد و برای شرکت در این گونه مجامع، حکم مأموریت روزانه به مدت لازم بر اساس دستورالعملی که به تصویب شورای مؤسسه می رسد، صادر نماید.

تبصره ۵. با صدور حکم مأموریت، پرداخت فوق العاده روزانه، هزینه اقامت، هزینه رفت و برگشت و عوارض خروج از کشور بلامانع است. دستورالعمل مورد نیاز از سوی معاونت آموزشی وزارتخانه ابلاغ می گردد.

ماده ۲۶. مؤسسه می تواند به منظور آشنا ساختن اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی با پیشرفتهای علمی و فنی و تکمیل مطالعات آنها به ایشان بورسهای کوتاه مدت یا مأموریت آموزشی در خارج و یا داخل کشور که حداکثر از یک سال تجاوز نکند، اعطاء نماید.

تبصره ۱. ارزیابی و تأیید پیشرفت علمی دورههای فوق پس از اتمام دوره با رییس مؤسسه خواهد بود.

تبصره ۲: اعضای هیئت علمی در مدت استفاده از بورسهای کوتاه مدت و یا مأموریت آموزشی در داخل یا خارج از کشور از کلیه حقوق و مزایای مندرج در حکم کارگزینی استفاده خواهند نمود و پرداخت فوق العادههای مدیریت، محرومیت از مطب و تمام وقتی در این ایام مقدور نمی باشد. مؤسسه متبوع موظف است در مورد دورههای خارج از کشور، هزینه رفت و برگشت، هزینه عوارض گذرنامه و خروج از کشور آنها و خانوادهشان (حد اکثر ۴ نفر با احتساب متقاضی) را فقط یک بار در طول هر دوره پرداخت نماید.

تبصره ۳: پرداخت هزینه ثبت نام و شهریه دانشگاهی در صورت موافقت هیئت رییس مؤسسه بلامانع است.

تبصره ۴: حقوق و مزایای اعضای هیئت علمی که از بورسهای کوتاه مدت یا مأموریت آموزشی داخل کشور استفاده می نمایند بر اساس ضوابط مؤسسه مقصد، توسط مؤسسه مبدأ پرداخت خواهد شد.

تبصره ۵. در موارد خاص مؤسسه می‌تواند اعضای هیئت علمی غیر تمام‌وقت جغرافیایی را با تصویب شورای مؤسسه از مزایای این ماده بهره‌مند نماید.

ماده ۲۷. مؤسسه می‌تواند به منظور بالابردن کفایت علمی و تخصصی اعضای هیئت علمی و غیر هیئت علمی که حداقل چهار سال در محل یا مناطق تحت پوشش مؤسسه خدمت کرده باشند بورس بلندمدت یا مأموریت آموزشی برای طی دوره‌های آموزشی و اخذ مدارک تحصیلی بالاتر در داخل یا خارج از کشور در رشته‌ها و موسسه‌هایی که مورد تایید و قبول مؤسسه باشد با رعایت ضوابط مربوطه اعطا نماید. مدت این گونه تسهیلات ۴ ساله است.

تبصره ۱: اعطای مأموریت آموزشی به اعضای هیئت علمی جانباز و فرزندان شهداء تابع دستورالعملی خواهد بود که از سوی معاونت آموزشی وزارتخانه با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و منابع ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۲: مؤسسه در فواصل معین در مورد پیشرفت علمی اعضای هیئت علمی که به بورس اعزام می‌شوند از دانشگاه‌ها و مؤسسات علمی محل مطالعه اطلاعات لازم را کسب خواهد نمود و در صورتی که بر مبنای گزارش‌های واصله معلوم شود که عضو قادر به پیشرفت در رشته مورد مطالعه نیست، با تصویب رییس مؤسسه حکم مأموریت وی لغو خواهد شد.

تبصره ۳: مدت بورسیه یا مأموریت آموزشی تا دو بار و هر بار تا شش ماه با تصویب شورای بورس یا شورای آموزشی مؤسسه قابل تمدید است.

تبصره ۴: موافقت با مأموریت آموزشی برای اعضای هیئت علمی پیمانی در مدت قرارداد بلامانع می‌باشد و تمدید آن منوط به تمدید قرارداد خواهد بود.

ماده ۲۸. استفاده کنندگان از بورسیه تحصیلی و مأموریت آموزشی موظفاند ریز نمرات یا گزارش پیشرفت مطالعات خود را به فواصل معین که در هنگام اعزام در هر مورد تعیین خواهد گردید و در هر حال از ۶ ماه تجاوز نخواهد کرد، به مؤسسه ارسال دارند و حداکثر ۲ ماه پس از پایان مطالعات خود گزارش جامعی درباره فعالیت‌های علمی و پژوهشی خود به مؤسسه تسلیم نمایند.

ماده ۲۹. اعضای که از بورس تحصیلی یا مأموریت آموزشی استفاده می‌کنند باید متعهد شوند که در پایان مدت مطالعات به مؤسسه مراجعه و حداقل معادل ۳ ب برابر مدت استفاده از بورس یا مأموریت آموزشی برای مؤسسه خدمت نمایند و بدین منظور باید تضمین‌های مالی و تعهد آور محضری حداقل ۲ ب برابر هزینه‌های پرداخت شده توسط دانشگاه را بسپارند.

تبصره ۱. اعطای تسهیلات مأموریت آموزشی یا بورس منوط به باقی ماندن سنوات خدمت هیئت علمی حداقل به میزان ۳ برابر مدت استفاده از بورسیه یا مأموریت آموزشی، پیش از بازنشستگی خواهد بود.

تبصره ۲. در موارد استثنایی در صورتی که عضو هیئت علمی که از بورس یا مأموریت آموزشی استفاده کرده و هنوز تعهد خدمت خود را تمام نکرده و متقاضی انتقال تعهد خود به یک مؤسسه دیگر است، در این مورد در صورت موافقت مؤسسه مبدأ و مقصد و تصویب وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، انتقال مانده تعهد خدمت عضو هیئت علمی به مؤسسه مقصد بلامانع است.

ماده ۳۰. مدت استفاده از مواد ۲۵ و ۲۶ و وونیز ماده ۲۷ به شرط رعایت ماده ۲۹ جزو سابقه خدمت دانشگاهی اعضای هیئت علمی محسوب می شود.

ماده ۳۱. مأموریت اعضای هیئت علمی، به مؤسسه یا مؤسسات عالی آموزشی و پژوهشی داخل یا خارج از کشور یا به وزارتخانهها، مؤسسات دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی، مؤسسات عام المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور و سازمان های بین المللی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضویت آنها را پذیرفته یا سازمانهایی که دولت جمهوری اسلامی ایران شرکت در آنها را مقتضی بداند و بالعکس با نظر هیئت ریسه مؤسسه مجاز است. همچنین مبادله عضو هیئت علمی با سایر دانشگاهها و یا مؤسسات آموزشی و پژوهشی داخلی و خارجی بلامانع است.

تبصره ۱: مأموریت اعضای هیئت علمی نهادهای عمومی غیردولتی و عام المنفعه به مؤسسه و تمديد آن حداکثر به مدت ۳ سال بلامانع می باشد. بدیهی است انتقال آنان ممنوع است.

تبصره ۲. پرداخت حقوق و مزایای عضو هیئت علمی در ایام مأموریت با توافق مؤسسه مبدأ و مقصد می باشد. **ماده ۳۲.** مؤسسه می تواند با موافقت مدیر گروه و تأیید رییس مؤسسه، اعضای هیئت علمی خود را به دانشگاهها یا مؤسسات آموزش عالی یا پژوهشی داخل کشور که با آنها قرارداد همکاری منعقد خواهد کرد برای مدتی که در قرارداد ذکر خواهد شد اعزام نماید.

تبصره. پرداخت حق الزحمه مندرج در قرارداد و هزینه رفت و برگشت به اعضای هیئت علمی مزبور بلامانع خواهد بود.

ماده ۳۳. مؤسسه می تواند با تأیید هیئت رئیسه مؤسسه، اعضای هیئت علمی خود را برای تصدی مقامات آموزشی یا پژوهشی یا اجرایی با موافقت عضو مزبور، به دانشگاهها یا مؤسسات عالی آموزشی یا پژوهشی خارج از کشور حداکثر به مدت دو سال اعزام نماید.

تبصره در موارد استثنایی استفاده از مرخصی بدون حقوق حداکثر تا ۶ ماه با تأیید شورای دانشگاه امکان پذیر می باشد.

ماده ۳۴. آن عده از اعضای هیئت علمی که به عنوان کارشناس یا مأمور به سازمان های بین المللی و یا طبق پیشنهاد دولت برای مأموریت خاص به خارج از کشور اعزام می شوند، مشمول مفاد ماده ۳۳ خواهند بود، ولی مدت مأموریت آنان با تصویب هیئت امنای مؤسسه تا سه سال دیگر قابل تمديد است.

تبصره ۵. هیچ‌گونه وجهی در ایام مأموریت به عضو، از سوی مؤسسه پرداخت نمیگردد. در صورتی که کسور بازنشستگی مدت مذکور اعم از سهم مستخدم و سهم مؤسسه وفق مقررات صندوق بازنشستگی مربوطه از سوی عضو پرداخت گردد، مدت مذکور جزو سابقه خدمت وی محسوب می‌گردد.

ماده ۳۵. به عضو هیئت‌علمی هنگام استفاده از فرصت مطالعاتی یا مأموریت آموزشی یا بورس، مرخصی استحقاقی تعلق نمیگیرد و همچنین پس از برگشت از دوره مربوطه تا اتمام تعهدات نمیتواند از مرخصی بدون حقوق استفاده نماید.

ماده ۳۶. انصراف از بورس، فرصت مطالعاتی یا مأموریت آموزشی پس از آن که بخشی از آن انجام گرفته باشد، به‌عنوان یک بار استفاده برای عضو هیئت‌علمی محسوب می‌شود و باید دلایل انصراف نیز ارائه گردد و در صورت عدم تأیید مؤسسه، مجموعه هزینه‌های تحمیل شده به مؤسسه، توسط عضو هیئت‌علمی باید مسترد گردد.

فصل پنجم فرصت‌های مطالعاتی

ماده ۳۷. اعضای هیئت‌علمی در صورت موافقت مؤسسه می‌توانند از فرصت‌های مطالعاتی در هر نوبت حداقل ۳ ماه و حداکثر یکسال با اخذ تعهد مورد قبول مؤسسه و رعایت سایر مقررات استفاده نمایند.

تبصره ۱. استفاده از فرصت مطالعاتی برای عضو هیئت‌علمی تمام‌وقت جغرافیایی، به طور یکجا یا متناوب به ازای حداقل ۴ سال یک بار برای خارج از کشور و هر ۳ سال یک بار برای داخل کشور و برای اعضای تمام‌وقت حداقل هر ۶ س‌سسالیک بار برای خارج از کشور و هر ۴ سال یک بار برای داخل کشور امکان پذیر می‌باشد.

تبصره ۲. دستورالعمل این ماده به تصویب شورای مؤسسه می‌رسد.

ماده ۳۸. مؤسسه‌های به‌عنوان مؤسسه میزبان در داخل یا خارج از کشور برای فرصت مطالعاتی قابل قبول است که مورد تأیید مؤسسه محل خدمت عضو هیئت‌علمی باشد، به نحوی که عضو هیئت‌علمی بتواند به موضوعات علمی و فنی و تحقیقاتی که در منطقه دانشگاهی وی امکان دسترسی به آن نیست، دست یابد. صلاحیت مؤسسه خارج از کشور باید حسب مورد به تأیید معاونت آموزشی یا پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برسد.

تبصره ۳. لازم است مؤسسه فعالیت‌های پژوهشی مؤسسه یا مراکز تحقیقاتی میزبان و همچنین عضو هیئت‌علمی و یا محقق راهنمای معرفی شده از سوی میزبان را مورد توجه قرار دهد.

ماده ۳۹. اولویت بندی و محاسبه امتیاز اعضای هیئت‌علمی جهت استفاده از فرصت‌های مطالعاتی به‌صورت زیر است:

الف.) ارتباط فرصت مطالعاتی با فعالیت‌های پژوهشی داوطلب در جهت رفع نیازهای کشور (حداکثر ۱۵ امتیاز)

ب.) ارتباط فرصت مطالعاتی با پیشبرد برنامه‌های آموزشی و پژوهشی مؤسسه متبوع (حداکثر ۱۵ امتیاز)

ج) میزان مشارکت عضو هیئت علمی در فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی، خدماتی و اجرا به تشخیص مؤسسه و بر اساس آیین‌نامه ارتقاء هر کدام حداکثر ۱۰ امتیاز (جمعاً حداکثر ۳۰ امتیاز)

د) خدمت در مناطق محروم مؤسسه به ازای هرسال تحصیلی ۱۰ امتیاز (حداکثر ۳۰ امتیاز)

ه) خدمت در مراکز تحقیقاتی صنعتی تولیدی و خدماتی در مناطق محروم کشور به صورت مأموریت به ازای هرسال کامل ۵ امتیاز، کسر سال به تناسب ماه محاسبه می‌شود (حداکثر ۲۰ امتیاز)

و) در تمام بندها فوق برای اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی ضریب یک و دو دهم لحاظ گردد.

ز) در هرسال حداکثر ۱۰٪ اعضای هیئت علمی مؤسسه می‌توانند از فرصت‌های مطالعاتی استفاده نمایند. **ماده ۴۰.** به اعضای هیئت علمی در مدت استفاده از فرصت مطالعاتی داخل و یا خارج از کشور کلیه قوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی پرداخت می‌گردد و پرداخت فوق‌العاده‌های مدیریت و محرومیت از مطب و تمام‌وقتی در این ایام مقدور نیست. در صورت استفاده از فرصت مطالعاتی خارج از کشور، هزینه رفت و برگشت، عوارض گذرنامه و خروج از کشور متقاضی و خانواده ووی (مسر و حداکثر دو فرزند) قابل پرداخت می‌باشد.

تبصره ۵. در صورت درخواست شهریه و هزینه ثبت‌نام از سوی مؤسسه میزبان هزینه مربوطه به عهده عضو هیئت علمی است.

ماده ۴۱. اعتبار اجرای برنامه فرصت‌های مطالعاتی در بودجه تفصیلی مؤسسه سالانه به تصویب خواهد رسید.

تبصره ۱. مابه‌التفاوت معادل ریالی مقرری ارزی فرصت مطالعاتی عضو و افراد خانواده وی (حداکثر تا ۴ نفر مطابق ماده ۴۰) که با حقوق و مزایای عضو هیئت علمی سنجیده می‌شود، از محل اعتبارات مؤسسه پرداخت می‌گردد.

تبصره ۲. معادل ریالی هزینه‌های بیمه درمانی متناسب با مدت دوره برای عضو هیئت علمی و اعضای خانواده وی (حداکثر تا ۴ نفر مطابق ماده ۴۰) از محل اعتبارات مؤسسه پرداخت می‌گردد.

ماده ۴۲. استفاده کنندگان از فرصت مطالعاتی موظف‌اند گزارش مطالعه و تحقیقات خود را هر شش ماه یک بار و حداکثر تا دو ماه پس از اتمام دوره به مؤسسه ارائه نمایند.

تبصره ۵. گزارش علمی و نهایی فرصت مطالعاتی باید به تأیید شورای آموزشی و پژوهشی مؤسسه برسد، در صورت عدم تأیید گزارش علمی و تحقیقی، استفاده از فرصت مطالعاتی بعدی منتفی خواهد شد و به میزان دوره فرصت مطالعاتی تاریخ استحقاق ترفیع پایه به تعویق می‌افتد.

ماده ۴۳. متقاضیان در قبال فرصت مطالعاتی خارج از کشور باید به موجب سند رسمی تعهد نمایند که به مدت ۳ برابر زمان استفاده از فرصت مطالعاتی در مؤسسه متبوع خدمت نمایند و برای تحقق این هدف داوطلبان سند وثیقه ملکی به

میزان دو برابر هزینه‌های ارزی و ریالی که قرار است در طول استفاده از فرصت مطالعاتی دریافت دارند و مبلغ آن توسط مؤسسه متبوع تعیین خواهد شد، تعهد خواهند نمود تا در صورت تخلف از مفاد تعهد، مؤسسه متبوع بتواند بدون هیچ‌گونه تشریفات و بدون نیاز به اثبات تخلف و یا حتی اعلام به دفترخانه و صرفاً از طریق صدور اجراییه به میزان دو برابر کلیه وجوه هزینه‌های ارزی و ریالی پرداختی بابت وجه التزام و بابت دیون خسارات دولت از متعهد و ضامن یا متضامناً وصول و دریافت نماید.

ماده ۴۴. عضو هیئت علمی در پایان زمان مقرر شده برای فرصت مطالعاتی، نمیتواند به هیچ عنوان به صورت بلافصل از مرخصی استحقاقی یا بدون حقوق استفاده نموده و همچنین پس از بازگشت از فرصت مطالعاتی تا پایان انجام تعهدات آن حق استفاده از مرخصی بدون حقوق را ندارد.

ماده ۴۵. در صورت انصراف از فرصت مطالعاتی برابر مفاد ماده ۳۶ عمل خواهد شد.

فصل ششم نظام پرداخت

ماده ۴۶. از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۹ حقوق مبنای اعضای هیئت علمی رسمی و پیمانی بر اساس مرتبه و پایه به ترتیب زیر محاسبه می‌گردد:

عدد مبنا				
مربی آموزشیار	مربی	استادیار	دانشیار	استاد
۹۰	۱۰۰	۱۲۵	۱۴۵	۱۷۰

$$\{ \text{پایه عضو هیئت علمی} \times ۵ + \text{عدد مبنا} \} \times \text{ضریب حقوق} = \text{حقوق مبنا}$$

تبصره. حقوق مبنا تا قبل از تصویب این آیین‌نامه تحت عنوان "حقوق" در ردیف اول احکام کارگزینی هیئت علمی درج میشده است که من بعد تحت عنوان "حقوق مبنا" درج خواهد شد.

ماده ۴۷. افزایش سالانه ضریب حقوق مبنا (موضوع فرمول ماده ۴۶) بر اساس مصوبه هیئت دولت خواهد بود.

ماده ۴۸. مؤسسه مکلف است به اعضای هیئت علمی اعم از این که مسئولیت آموزشی یا پژوهشی یا مدیریتی به عهده داشته باشند بر اساس آنکه تمام وقت جغرافیایی یا تمام وقت باشند، فوق‌العاده مخصوص به ترتیب زیر برقرار نماید.

ضریب جدول ذیل برحسب مرتبه \times حقوق مبنا (موضوع ماده ۴۶) = فوق‌العاده مخصوص

ضریب فوق‌العاده مخصوص				
مربی آموزشیار	مربی	استادیار	دانشیار	استاد

۱,۷۷	۲,۱	۲,۶	۲,۸۷	۲,۹۸
------	-----	-----	------	------

تبصره ۵۰. تعیین میزان این فوق العاده و تخصیص آن به اعضای هیئت علمی بر حسب مرتبه آنان بوده و تغییر و اصلاح ضریب نیز با پیشنهاد مشترک معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی وزارتخانه و تصویب هیئت امنای امکانپذیر است.

ماده ۴۹. فوق العاده محرومیت از مطب (تمام وقتی جغرافیایی) برابر مندرجات ماده واحده قانون اصلاح ماده ۲ قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب ۱۳۷۵/۱۰/۱۲ مجلس شورای اسلامی تعیین و در قالب قرارداد منعقد فی مابین مؤسسه و عضو هیئت علمی برقرار می گردد.

تبصره ۱. این فوق العاده در حکم کارگزینی فرد هیئت علمی درج نمیگردد. لازم است مؤسسه قرارداد هرساله را بر اساس ارزیابی عملکرد فرد هیئت علمی حداکثر تا پایان فروردین ماه همان سال منعقد نموده و به طور ماهیانه نسبت به پرداخت اقدام نماید.

تبصره ۲. فوق العاده مذکور در دوران استفاده از مأموریت آموزشی، بورسیه و فرصت مطالعاتی قابل پرداخت نیست.

ماده ۵۰. فوق العاده جذب همواره بر اساس درصدی از حقوق مبنای اعضای هیئت علمی تعیین می گردد و در هر حال ضرایب مصوب پیوست مورد اجرا می باشد. تغییر و اصلاح آن با پیشنهاد مشترک معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی وزارتخانه و تصویب هیئت امنای امکانپذیر می باشد.

تبصره ۵۱. میزان ضرایب فوق العاده جذب و فوق العاده مخصوص برای اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی یک و دو دهم برابر ضرایب مصوب می باشد. اعمال این ضرایب در دوران استفاده از مأموریت آموزشی، بورسیه و فرصت مطالعاتی مقدور نیست.

ماده ۵۱. فوق العاده ویژه هیئت علمی به استناد مصوبه هیئت وزیران (۵۴۱۰۲/ت/۳۱۹۴۱/ه مورخ ۱۵/۱۰/۸۳) و (۳۱۹۴۱/ه و مصوبه ۱۱۴۴۹/م/۸۹/ت مورخ ۲۲/۴/۸۹) به شرح زیر تعیین و برقرار می گردد. تغییر و اصلاح آن با پیشنهاد مشترک معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی وزارتخانه و تصویب هیئت امنای امکانپذیر می باشد.

ضریب فوق العاده ویژه * حقوق مبنا (موضوع ماده ۴۶) = فوق العاده ویژه هیئت علمی

ضریب فوق العاده ویژه					
تاریخ اجرا	مربی آموزشیار	مربی	استادیار	دانشیار	استاد
از ۱۳/۱۱/۸۳ تا ۲۹/۱۲/۸۸	۳,۶	۴	۵,۶	۵,۲	۴,۸
از ۱۹/۱/۸۹ به بعد	۶,۵	۶,۵	۹	۸,۵	۷,۷

ماده ۵۲. برای مشاغل سخت و زیان آور فوق العاده های تحت عنوان فوق العاده سختی شرایط کار به متصدیان این گونه

مشاغل تعلق می‌گیرد. تعیین محیطهای سخت و زیان آور و همچنین میزان درصد مربوطه برابر دستورالعملی خواهد بود که توسط وزارت متبوع تدوین و به تصویب هیئت‌امنا خواهد رسید.

تبصره ۰ تا تدوین و تصویب دستورالعمل مربوطه، اعضای هیئت‌علمی که از فوق‌العاده مذکور بهره‌مند بوده‌اند کماکان برابر ضوابط قبلی فوق‌العاده مذکور به همان میزان برقرار خواهد بود.

ماده ۵۳ به اعضای هیئت‌علمی که به یکی از سمتهای مدیریتی در مؤسسه منصوب می‌گردند مبلغی تحت عنوان "فوق‌العاده مدیریت" قابل پرداخت می‌باشد. مبلغ این فوق‌العاده بر اساس درصدی از میزان فوق‌العاده مدیریت رییس مؤسسه تعیین گردیده و در حکم کارگزینی افراد درج و قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره ۱: میزان فوق‌العاده مدیریت رؤسای مؤسسات با پیشنهاد مشترک معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی وزارتخانه و تصویب هیئت‌امنا تعیین و برقرار می‌گردد. ضریب فوق‌العاده مذکور برای سایر مدیران اعضای هیئت‌علمی برابر جدول پیوست می‌باشد. هرگونه تغییر در این جدول نیز منوط به تصویب هیئت‌امنا خواهد بود.

تبصره ۲ آندسته از مشاغل و مسئولیتهایی که در جدول عناوین شغلی آنان ذکر نشده است، هیئت‌رئیس دانشگاه می‌تواند حسب مورد و برابر درجه اهمیت آن با یکی از ردیفهای جدول فوق همتراز و نسبت به برقراری حق مدیریت اقدام نماید.

ماده ۵۴ کمک هزینه عائله مندی اعضای هیئت‌علمی معادل ۷۰٪ و کمک هزینه هر اولاد (تا ۳ فرزند) معادل ۱۴٪ حداقل حقوق مبنای نظام هماهنگ پرداخت که همه ساله از سوی دولت اعلام می‌گردد محاسبه و پرداخت می‌شود. از تاریخ ۱/۰۱ /۱۳۹۱ کمک هزینه عائله مندی و حق اولاد بر اساس ضوابط مندرج در آیین‌نامه اداری استخدامی اعضای غیر هیئت‌علمی برقرار می‌گردد.

ماده ۵۵ بااستناد ماده ۲۰ قانون حفاظت در برابر اشعه، پرتوکاران اعضای هیئت‌علمی برحسب شغل، میزان پرتوگیری و همچنین احتمال بالقوه پرتوگیری نامتعارف در محیط کار از فوق‌العاده کار با اشعه استفاده خواهند نمود.

تبصره ۰ تعیین میزان درصد و نحوه محاسبه فوق‌العاده کار با اشعه برابر دستورالعملی خواهد بود که توسط معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی وزارت متبوع تدوین و به تصویب هیئت‌امنا خواهد رسید. تا تصویب دستورالعمل مذکور، ضوابط و مقررات قبلی کماکان به قوت خود باقی است.

ماده ۵۶ پرداخت حقالتدریس برابر دستورالعمل پیوست صورت می‌پذیرد و هرگونه تغییر در مفاد آن با تصویب هیئت‌امنا امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۵۷ پرداخت فوق‌العاده کارانه (طرح نظام نوین اداره بیمارستانی) به اعضای هیئت‌علمی که در مراکز آموزشی و درمانی فعالیت دارند مبتنی بر کارکرد بالینی، عملکرد آموزشی و پژوهشی و بر اساس ارزشیابی دوره‌های خواهد بود.

ماده ۵۸. ۲,۵٪ از محل سهم اعتبارات طرح نظام نوین اداره بیمارستانی در اختیار رییس مؤسسه به گروههای آموزشی بالینی پرداخت می‌شود تا بر اساس شاخصهای مورد نظر گروه، به اعضای هیئت علمی فعال در آموزش و پژوهش با اولویت اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی پرداخت گردد.

ماده ۵۹. حقوق و مزایا و کلیه فوق‌العاده‌های مصوب پرداختی به اعضای هیئت علمی رسمی، عیناً قابل اعمال در مورد اعضای هیئت علمی پیمانی و متعهدین خدمت نیز می‌باشد.

تبصره. دستورالعمل میزان و نحوه پرداختهای مزایای غیر مستمر و امور رفاهی، ورزشی و تفریحی اعضای هیئت علمی به تصویب هیئت‌امنا خواهد رسید.

ماده ۶۰. میزان حقوق و مزایای اعضای هیئت علمی مشمول وظیفه که بر اساس ماده یک قانون نحوه تأمین اعضای هیئت علمی در مؤسسه خدمت می‌نمایند، در طول خدمت دوره ضرورت و پس از طی دوره آموزشی و نیز مشمولین خدمت پزشکان و پیراپزشکان و متعهدین خدمت، از شروع خدمت معادل اعضای هیئت علمی در مرتبه مربوطه محاسبه و پرداخت می‌شود.

ماده ۶۱. پرداخت فوق‌العاده روزانه مأموریت اعضای هیئت علمی به میزان یک بیستم حقوق مبنای فوق‌العاده مخصوص می‌باشد.

ماده ۶۲. نحوه پرداخت فوق‌العاده بدی آب و هوا بر اساس جداول و ضوابطی خواهد بود که از سوی معاونت توسعه مدیریت و منابع وزارتخانه تهیه با امضای مقام وزارت ابلاغ می‌گردد.

ماده ۶۳. پرداخت سایر فوق‌العاده‌هایی که در این فصل به آن اشاره‌های نگردیده، برابر ضوابطی خواهد بود که به تصویب هیئت‌امنا رسیده یا می‌رسد.

ماده ۶۴. اعضای هیئت علمی که به درجه رفیع شهادت نائل شده یا می‌شوند، پس از شهادت، کلیه احکام حقوقی و پایه‌های سالانه ایشان همانند اعضای هیئت علمی شاغل تا رسیدن به سن بازنشستگی صادر و قابل پرداخت می‌باشد و پس از آن نسبت به برقراری حقوق وظیفه وراثت برابر مقررات مربوطه اقدام خواهد شد.

ماده ۶۵. هر یک از اعضای هیئت علمی که به یکی از سمتهای مقامات سیاسی منصوب شده یا می‌شوند، پس از پایان تصدی سمت مذکور از حقوق و مزایای بالاترین مرتبه هیئت علمی برخوردار و مابه‌التفاوت حقوق و مزایای خود را با حفظ مرتبه علمی دانشگاهی خود دریافت می‌نمایند و این مابه‌التفاوت در محاسبه حقوق بازنشستگی و وظیفه نیز ملاک عمل خواهد بود.

فصل هفتم ارزیابی عملکرد

ماده ۶۶. مؤسسه موظف است عملکرد سالانه اعضای هیئت علمی خود را مورد پایش و ارزیابی قرار دهد.

ماده ۶۷. ارزیابی عملکرد سالانه اعضای هیئت علمی بر اساس سیاستها و راهبردهای مؤسسه و طی جلسهای با حضور مدیر گروه آموزشی (حسب وضعیت با رییس بخش) تعیین می گردد.

تبصره ۱. در این جلسه مشخص خواهد شد چه مقدار از اوقات عضو هیئت علمی صرف هر یک از فعالیت های هفتگانه او درسال گذشته شده است، ضمن آنکه این میزان برای سال جاری نیز تعیین می گردد.

تبصره ۲. وزن هر کدام از حیثیهها بر اساس نیاز سنجی گروه و دانشکده مربوطه و بر اساس برنامه ریزی آنها و مؤسسه خواهد بود که به اطلاع عضو هیئت علمی خواهد رسید.

تبصره ۳: نحوه پایش و ارزیابی عضو هیئت علمی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به تصویب شورای مؤسسه می رسد.

ماده ۶۸. نحوه ارائه مستندات در حیثیههای مختلف فعالیت عضو هیئت علمی، همچنین ارزیابی و پایش فعالیت های وی طبق دستور العملی که به تصویب هیئت ممیزه می رسد، خواهد بود.

ماده ۶۹. نتیجه ارزیابی عملکرد عضو هیئت علمی جهت ترفیع سالیانه، تبدیل وضعیت از پیمانی به رسمی آزمایشی، از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی ارتقاء مرتبه عضو هیئت علمی و رکود علمی ملاک عمل خواهد بود.

فصل هشتم بازنشستگی

ماده ۷۰. عضو هیئت علمی رسمی و بازماندگان وی جز در مواردی که در این آیین نامه تصریح گردیده است، از لحاظ بازنشستگی و وظیفه تابع قوانین و مقررات مستخدمین رسمی کشوری و قانون اصلاحات مقررات بازنشستگی و وظیفه مورخ ۶۸/۱۲/۱۳ و ۷۹/۲/۱۳ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات بعدی آن می باشد.

تبصره. عضو هیئت علمی پیمانی نیز که تابع صندوق بازنشستگی کشوری باشد، مشمول ماده فوق خواهد بود.

ماده ۷۱. مقررات موضوع ماده ۳۰ لایحه قانونی استخدام اعضای هیئت علمی مؤسسه مصوب ۴۲/۶/۸ هیئت وزیران و اصلاحیههای بعدی (استادان و دانشیاران و پزشکان بیمارستانی که قبل از رسیدن به سن ۶۵ سالگی تقاضای بازنشستگی نماید، یا دانشگاه ایشان را به علت حذف ماده تدریس یا انحلال یک رشته بازنشسته نماید هرگاه سابقه خدمت آنان به سی سال نرسد حداکثر تا پنج سال از دوران تحصیلات عالی آنان جزء خدمت رسمی محسوب می شود)، کماکان معتبر و قابل اجرا است.

ماده ۷۲. مؤسسه مکلف است هر یک از اعضای هیئت علمی را که به سن ۶۵ سال تمام رسیده باشند یا سی سال خدمت داشته باشند، بازنشسته نماید.

تبصره ۱. مؤسسه می‌تواند در مواردی که استفاده از خدمات علمی هر یک از اعضای هیئت‌علمی با مرتبه دانشیاری و استاد تمامی ضروری باشد تا ۷۰ سالگی از خدمات آنان استفاده نماید. ادامه خدمت نامبردگان پس از سن ۷۰ س سالگی به پیشنهاد رییس مؤسسه و تایید هیئت‌امنا امکان پذیر می‌باشد.

تبصره ۲. ایام سنوات خدمات دولتی غیر هیئت‌علمی پس از تبدیل وضعیت به هیئت‌علمی، برای بازنشستگی قابل احتساب است.

ماده ۷۳. شرط استفاده از بازنشستگی با اعمال ضریب یک و دودهم برای فوق‌العاده جذب و مخصوص برای کسانی که به موجب این آیین‌نامه بازنشسته می‌شوند، لااقل ده سال خدمت تمام وقت جغرافیایی از تاریخ تصویب قانون در مجلس شورای اسلامی (مورخ ۱۲/۱۰/۱۳۷۵) می‌باشد.

ماده ۷۴. بازنشستگی اعضای هیئت‌علمی که به امر تدریس اشتغال دارند با رعایت مقررات مربوطه در پایان هر نیمسال تحصیلی امکان پذیر است.

ماده ۷۵. مؤسسه می‌تواند اعضای هیئت‌علمی خود را که دارای حداقل ۲۵ سال سنوات خدمت و حداقل ۶۰ س سالسن هستند با تقاضای عضو یا رأساً با تصویب شورای مؤسسه، بازنشسته نماید.

ماده ۷۶. مؤسسه می‌تواند با تقاضای باز خرید سنوات خدمت اعضای هیئت‌علمی که حائز شرایط بازنشستگی نیستند، موافقت نموده و در ازاء هر سال خدمت مبلغی معادل ۴۵ روز مجموع حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی به آنان پرداخت نماید.

تبصره ۱. پرداخت حقوق و مزایای مدت مرخصیهای استحقاقی ذخیره شده به اعضای هیئت‌علمی باز خرید شده، بلامانع است.

تبصره ۲. پرداخت کسورات بازنشستگی و یا انتقال آن به سایر صندوق‌های بازنشستگی با تقاضای عضو هیئت‌علمی باز خرید شده، بلامانع است.

ماده ۷۷. مستخدمین عضو هیئت‌علمی که تابع صندوق تأمین اجتماعی هستند، از لحاظ بازنشستگی، از کار افتادگی و فوت مشمول قوانین و مقررات آن صندوق خواهند بود.

ماده ۷۸. در صورت لغو یا عدم تمدید قرارداد مستخدمین پیمانی عضو هیئت‌علمی، معادل ۴۵ روز حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی به ازای هر سال خدمت به وی پرداخت می‌گردد.

ماده ۷۹. به اعضای هیئت‌علمی که بازنشسته می‌شوند، به ازای هر سال خدمت معادل یکماه آخرین حقوق و مزایای مشمول کسور (حداکثر سی سال) به اضافه وجوه مربوطه به مرخصیهای ذخیره شده پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱. حقوق و مزایای مشمول کسور شامل حقوق مبنای فوق‌العاده مخصوص، فوق‌العاده جذب، فوق‌العاده ویژه و فوق‌العاده اشعه می‌باشد.

تبصره ۲. سنوات خدمت اعضای هیئت‌علمی که بخشی از آن قبلاً به صورت غیرهیأت علمی انجام شده است، به عنوان سابقه پرداخت پاداش قابل محاسبه است.

تبصره ۳: مؤسسه می‌تواند در مواردی که به خدمات علمی مازاد بر ۳۰ سال هر یک از اعضای هیئت‌علمی با مرتبه استاد تمامی نیاز داشته باشد، در صورت تقاضای ذینفع نسبت به بازخرید مرخصی ذخیره استحقاقی وی مبادرت نماید در غیر این صورت بازخرید مرخصیهای استفاده نشده موکول به بازنشستگی عضویت علمی خواهد بود.

ماده ۸۰. اعضای هیئت‌علمی رسمی و پیمانی در طول خدمت صرفاً یک بار مجاز هستند نسبت به تغییر صندوق بیمه **بازنشستگی** خود طبق قوانین و مقررات عمومی دولت مبادرت نمایند.

ماده ۸۱. مؤسسه ملزم به رعایت آیین‌نامه تکریم استادان بازنشسته دانشگاه‌ها مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۸۵/۱۲/۱۵ می‌باشد.

فصل نهم مرخصی‌ها

قسمت اول: مرخصی استحقاقی

ماده ۸۲. مدت مرخصی استحقاقی عضو هیئت‌علمی تمام وقت دو ماه در سال به نسبت ایام خدمت است و صدور حکم مرخصی موکول به تأیید مدیر گروه مبنی بر تکمیل برنامه‌های محوله می‌باشد.

تبصره. مازاد ایام تعطیلات نوروزی جزء مرخصی سالیانه اعضای هیئت‌علمی محسوب می‌شود.

ماده ۸۳. در ایام مرخصی استحقاقی کلیه حقوق و فوق‌العاده‌های مندرج در احکام کارگزینی قابل پرداخت می‌باشد.

ماده ۸۴. اعضای هیئت‌علمی که از تمام یا قسمتی از مرخصی خود در طول سال استفاده ننمایند، مدت مرخصی باقیمانده قابل ذخیره و بازخرید نیست.

تبصره ۱: اعضای هیئت‌علمی تمام وقت جغرافیایی می‌توانند سالانه حداکثر یک ماه از مرخصی استحقاقی خود را با موافقت مؤسسه ذخیره نمایند.

تبصره ۲: اعضای هیئت‌علمی تمام وقت می‌توانند سالانه حداکثر ۱۵ روز از مرخصی استحقاقی خود را با موافقت مؤسسه ذخیره نمایند.

تبصره ۳: بازخريد حداكثر يك ماه از مرخصی استحقاقی سالیانه استفاده نشده رییس و معاونین مؤسسه در صورت درخواست کتبی، مشروط بر اینکه به صورت تمام وقت جغرافیایی فعالیت نمایند بلامانع است.

تبصره ۴: نرخ قابل محاسبه برای بازخريد هر روز مرخصی استحقاقی معادل یک سیام حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی می باشد.

ماده ۸۵: اعضای هیئت علمی می توانند با موافقت رییس مؤسسه مشروط به آن که به برنامه های آموزشی دانشکده مربوطه لطمه های وارد نشود از مرخصی استحقاقی سالانه و مرخصی ذخیره شده خود در هر سال تحصیلی حداكثر ۴ ماه استفاده نمایند.

تبصره ۵: در موارد خاص با تصویب شورای مؤسسه میزان فوق تا یک سال قابل افزایش است.

ماده ۸۶: در مواردی که عضو هیئت علمی در حین استفاده از مرخصی استحقاقی نیاز به مرخصی استعلاجی و یا زایمان داشته باشد مرخصی استحقاقی وی لغو و کان لم یکن تلقی می گردد.

ماده ۸۷: به ایام استفاده از خدمت مطالعاتی یا ماموریت آموزشی یا بورس، مرخصی استحقاقی سالیانه تعلق نخواهد گرفت.

ماده ۸۸: در احتساب مرخصی روز و ماه و سال مطابق تقویم رسمی کشوری است که در مرخصی روزانه ماه سی روز حساب می شود.

ماده ۸۹: روزهای تعطیل که در بین مرخصی واقع است به عنوان مرخصی محسوب می شود.

ماده ۹۰: مؤسسه موظف است در پایان هر سال میزان ذخیره مرخصی استحقاقی اعضای هیئت علمی را به آنان ابلاغ نماید.

ماده ۹۱: مرخصی استحقاقی استفاده نشده مقامات موضوع ماده ۷۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و مقاماتی که طبق قوانین موضوع همطراز آنها شناخته شده اند در مدت تصدی مقامات مذکور کلاً قابل ذخیره می باشد.

تبصره ۶: مدیران مؤسسه با تأیید رییس مؤسسه مشمول این ماده خواهند شد.

ماده ۹۲: مؤسسه مکلف است به اعضای هیئت علمی که به حج تمتع مشرف می شوند، برای یک بار در طول خدمت، یک ماه مرخصی تشویقی مازاد بر مرخصیهای استحقاقی سالانه اعطا نماید.

تبصره ۷: به منظور تحکیم و تکریم نهاد خانواده، عضو هیئت علمی مؤسسه در موارد ذیل حق برخورداری از هفت روز مرخصی اضطراری علاوه بر سقف مرخصی استحقاقی سالانه را دارند. مرخصی مذکور قابل ذخیره یا بازخريد نیست.

الف.) ازدواج دائم عضو هیئت علمی،

ب.) ازدواج فرزند عضو هیئت علمی

ج.) فوت بستگان درجه یک شامل همسر، فرزند، پدر، مادر، خواهر و برادر.

قسمت دوم: مرخصی استعلاجی

ماده ۹۳. هرگاه عضو هیئت علمی مؤسسه بیمار شود و آن بیماری مانع از خدمت او باشد، باید بلافاصله به مؤسسه متبوع اطلاع دهد و گواهی پزشک معالج را ارسال دارد.

ماده ۹۴. گواهی استراحت پزشک معالج عضو هیئت علمی تا مدت سه روز قابل قبول خواهد بود. از چهار روز تا سی روز تأیید پزشک معتمد و بالای سی روز تأیید شورای پزشکی مؤسسه برای تأیید و صدور حکم مرخصی استعلاجی، نیاز است.

تبصره ۱: در صورتی که گواهی پزشک معالج ارائه شده از سوی عضو هیئت علمی مورد تأیید شورای پزشکی مؤسسه قرار نگیرد، مدت مذکور بنا به تشخیص مسئول مربوطه به عنوان مرخصی استحقاقی و در صورت عدم وجود ذخیره مرخصی استحقاقی به عنوان مرخصی بدون حقوق و یا غیبت لحاظ خواهد شد.

تبصره ۲: حداکثر مدت استفاده از مرخصی استعلاجی در یک سال تقویمی چهار ماه می باشد که در این مدت حقوق و فوقالعاده‌های مربوطه قابل پرداخت می باشد.

تبصره ۳: مرخصیهای استعلاجی زایمانی برابر مقررات عمومی دولت در مورد اعضای هیئت علمی قابل اعمال می باشد.

ماده ۹۵. تشخیص ابتلای عضو هیئت علمی به بیماری صعب العلاج و تعیین مدت معذوریت وی به عهده شورای پزشکی مؤسسه است. حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه و تا زمان تشخیص از کار افتادگی (برابر قانون استخدام کشوری) قابل تمدید خواهد بود.

تبصره ۴: در مدت مرخصی بیماری صعب العلاج مازاد بر چهار ماه استعلاجی حداکثر تا یک سال حقوق و فوقالعاده‌های مربوطه پرداخت می شود و مازاد بر آن فقط حقوق مینا و فوق العاده مخصوص و فوق العاده جذب پرداخت خواهد شد.

ماده ۹۶. کلیه گواهیهایی که در مورد بیماری عضو هیئت علمی در خارج از کشور صادر می شود، باید از حیث صحت صدور به تأیید سفارتخانه یا کنسولگری یا نمایندگی ایران در محل برسد.

ماده ۹۷. حفظ پست سازمانی عضو هیئت‌علمی در ایام مرخصیهای استعلاجی بیماریهای صعب‌العلاج بیشتر از یک سال الزامی نیست.

ماده ۹۸. مرخصی استعلاجی و نحوه پرداخت غرامت دستمزد ایام بیماری اعضای هیئت‌علمی که تحت پوشش صندوق تأمین اجتماعی قرار دارند، تابع مقررات خاص سازمان تأمین اجتماعی است.

قسمت سوم: مرخصی بدون حقوق

ماده ۹۹. عضو هیئت‌علمی در صورت موافقت موسسه در طول مدت خدمت خود می‌تواند حداکثر سه سال از مرخصی بدون حقوق فقط در موارد زیر استفاده نماید. مشروط به اینکه در سازمان دیگری، شغلی موظف، نداشته باشد.

الف.) پس از چهار ماه مرخصی استعلاجی سالانه به سبب ادامه همان بیماری و یا ابتلا به بیماری دیگر، قادر به خدمت نباشد و بیماری او هم صعب‌العلاج تشخیص داده نشود.

ب) به تشخیص مؤسسه احتیاج به استفاده از مرخصی بدون حقوق مسلم باشد.

ج) اعضای هیئت‌علمی زن که همسر آن‌ها در مأموریت خارج از کشور به سر می‌برند می‌توانند تا پایان مأموریت حداکثر به مدت ۶ سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند.

د) برای ادامه تحصیل مرتبط با رشته تخصصی حداکثر ۵ سال و حسب تأیید مؤسسه تا دو سال دیگر قابل تمدید خواهد بود.

تبصره ۱. موافقت با مرخصی بدون حقوق اعضای هیئت‌علمی پیمانی در مدت قرارداد بلامانع می‌باشد و تمدید آن منوط به تمدید قرارداد خواهد بود.

تبصره ۲. اعضای هیئت‌علمی مشمول تعهدات قانونی در صورت ضرورت با پیشنهاد معاونت آموزشی و موافقت رییس مؤسسه مجاز خواهند بود در طول مدت تعهد از حداکثر ۶ ماه مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند. بدیهی است به همان نسبت به طول مدت باقیمانده تعهدات اضافه می‌شود.

ماده ۱۰۰. عضو هیئت‌علمی باید تقاضای استفاده از مرخصی بدون حقوق خود را با ذکر علت و مدت آن از طریق گروه مربوطه به مؤسسه متبوع ارسال نماید.

مؤسسه تصمیم لازم را در این باره اتخاذ میکند.

ماده ۱۰۱. احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی و سوابق خدمت برابر مقررات صندوق بازنشستگی کشوری خواهد بود.

ماده ۱۰۲. حفظ پست سازمانی در ایام مرخصی بدون حقوق بیشتر از شش ماه الزامی نیست.

فصل دهم: تکالیف عمومی

ماده ۱۰۳. مسئولیت و وظایف عضو هیئت علمی بر فعالیتهای آموزشی، پژوهشی، فرهنگی، توسعه فردی، فعالیتهای اجرایی و مدیریتی، ارائه خدمات درمانی و ارتقاء سلامت و فعالیتهای تخصصی در خارج از مؤسسه نیز استوار است.

ماده ۱۰۴. تعداد واحد موظف برای اعضای هیئت علمی آموزشی تمام وقت که وظایف مدیریتی به عهده ندارند، بر اساس نیاز مؤسسه ۱۰ تا ۱۷ واحد و ساعت موظف تدریس در هفته بر اساس مراتب دانشگاهی به شرح زیر می باشد.

ردیف	مرتبۀ دانشگاهی هیئت علمی آموزشی	ساعت موظف تدریس در هفته
۱	مربی آموزشیار	۱۵ ساعت تا ۱۷ ساعت
۲	مربی	۱۴ ساعت تا ۱۶ ساعت
۳	استادیار	۱۲ ساعت تا ۱۴ ساعت
۴	دانشیار	۱۰ ساعت تا ۱۲ ساعت
۵	استاد	۸ ساعت تا ۱۰ ساعت

تبصره ۱. کلیه فعالیتهای اعضای هیئت علمی که بر اساس دستورالعمل مربوطه قابل معادل سازی هستند، باید با ساعات موظف این جدول منطبق گردد و به صورت ساعات موظف در نظر گرفته شود. مشروط بر اینکه ۵۰٪ از واحدهای موظفی از دروس تئوری باشد.

تبصره ۲. اعضای هیئت علمی که طرحهای پژوهشی در دست اجرا دارند و باید وقت بیشتری را صرف امور پژوهشی نمایند، بنا به پیشنهاد مدیر گروه و تأیید رییس دانشکده و یا رییس مرکز حسب مورد و تصویب شورای پژوهشی مؤسسه می توانند قسمتی از ساعات مربوط به آموزش را صرف امور پژوهشی نمایند، مشروط بر اینکه ساعات تدریس و آموزش موظف، از نصف میزان حداقل مندرج در این ماده کمتر نباشد.

تبصره ۳: میزان واحدهای موظف تدریس اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی ۲۰ درصد بیشتر از واحدهای موظف مندرج در جدول فوق می باشد.

تبصره ۴: فعالیت اعضای هیئت علمی مراکز توسعه آموزش در EDC و وو EDO به عنوان واحد معادل آموزشی محسوب و در ترفیع سالانه و ارتقاء لحاظ می گردد.

تبصره ۵. واحد موظف تدریس اعضای هیئت علمی که جزء مقامات سیاسی بوده و یا سمتهای اجرایی دارند، به شرح زیر می باشد:

ردیف	مقامات سیاسی و سمت های اجرایی	واحد موظف تدریس
۱	مقامات سیاسی: روسای سه قوه، معاون اول رییس جمهور، نواب رییس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان، وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رییس جمهور، استانداران و سفراء معاونین وزرا	۰ واحد
۲	روسای دانشگاه های علوم پزشکی. روسای سازمان های مستقل و مشاورین وزیر	۱ واحد
۳	روسای دانشکده های مستقل، معاونین دانشگاه ها. مشاورین معاونین وزیر و مدیران کل ستادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رییس دانشکده پزشکی	۲ واحد
۴	روسای سایر دانشکده ها و معاونین دانشکده های علوم پزشکی مستقل	۳ واحد
۵	معاونین دانشکده ها روسای بیمارستان ها، مدیران ستاد دانشگاه	۴ واحد
۶	مشاورین رییس دانشگاه و معاونان ادارات کل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۵ واحد
۷	معاونین مدیران دانشگاه، مدیران گروه	۹ واحد

در خصوص سمت هایی که در جدول نیامده است شورای مؤسسه تصمیم گیری مینماید، که این میزان نباید کمتر یا مساوی واحد موظف تعیین شده برای مقام مافوق وی باشد.

ماده ۱۰۵. تعداد واحد موظف اعضای هیئت علمی پژوهشی ۶ تا ۹ واحد پژوهشی تعیین می گردد که این میزان با توجه به مراتب علمی و سمت اجرایی به شرح زیر می باشد:

ردیف	مرتبه دانشگاهی هیئت علمی پژوهشی	واحد موظف
۱	مرئی پژوهش	۹ واحد
۲	استادیار پژوهش	۸ واحد
۳	دانشیار پژوهش	۷ واحد
۴	استاد پژوهش	۶ واحد

بر اساس ماده ۶ این آیین نامه هر واحد پژوهشی معادل ۴ ساعت فعالیت پژوهشی در هفته است.

تبصره ۱. میزان واحدهای موظف پژوهشی اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی ۲۰ درصد بیشتر از واحدهای موظف مندرج در جدول فوق می باشد.

تبصره ۲. فعالیت اعضای هیئت علمی پژوهشی و بالینی بر اساس واحد پژوهشی (مانند واحد درسی در مؤسسه) محاسبه می گردد.

تبصره ۳: به مزاد بر واحدهای موظف تحقیق، متناسب با میزان افزایش فعالیت‌های پژوهشی و بر اساس مصوبات مربوط، حق تحقیق تعلق می‌گیرد. که میزان آن به ازای هر ساعت یک شصت‌م حقوق مبنا و فوق‌العاده مخصوص مندرج در حکم استخدامی عضو هیئت‌علمی پژوهشی خواهد بود.

تبصره ۴: مؤسسه در صورت نیاز می‌تواند از اعضای هیئت‌علمی پژوهشی در امر آموزش و تدریس استفاده کند که در این صورت به تناسب، از واحد موظف پژوهشی ایشان کاسته خواهد شد.

تبصره ۵: واحد موظف پژوهشی اعضای هیئت‌علمی (پژوهشی) که سمت اجرایی و سیاسی دارند به شرح زیر می‌باشد:

ردیف	مقامات سیاسی و سمت های اجرایی	واحد موظف تدریس
۱	مقامات سیاسی: روسای سه قوه، معاون اول رییس جمهور، نواب رییس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان، وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رییس جمهور، استانداران و سفراء، معاونین وزرا	۰ واحد
۲	روسای پژوهشگاه ها و مشاورین وزیر	۱ واحد
۳	معاونین پژوهشگاه، مشاورین معاونین وزیر و مدیران کل ستادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۲ واحد
۴	روسای پژوهشکده ها و مراکز رشد	۳ واحد
۵	مشاورین پژوهشکده ها و مراکز رشد، رؤسای مراکز تحقیقاتی و مدیران ستادی پژوهشگاه	۴ واحد
۶	معاونین مراکز تحقیقاتی، مشاورین پژوهشگاه، معاونان ادارات کل وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی	۵ واحد
۷	مدیران گروه و بخش های پژوهشی	۶ واحد

در خصوص سمتهایی که در جدول نیامده است شورای مؤسسه تصمیم گیری مینماید که این میزان نباید کمتر یا مساوی واحد موظف تعیین شده برای مقام مافوق وی باشد.

ماده ۱۰۶: اعضای هیئت‌علمی نمیتوانند وظایف محوله را به دیگری واگذار کنند. مؤسسه می‌تواند وظایف آن‌ها را به طور موقت در موارد مرخصی، مأموریت و بیماری به سایر اعضاء ارجاع نماید.

ماده ۱۰۷: اعضای هیئت‌علمی که بالای ۶۰ سال سن دارند، دو واحد از واحدهای موظفی آن‌ها کم می‌شود.

ماده ۱۰۸: اعضای هیئت‌علمی شاغل (اعم از اینکه سمت اجرایی داشته و یا نداشته باشند) می‌توانند، ۸ واحد نظری یا معادل عملی آن به صورت حق التدریسی تدریس نمایند و در موارد استثنایی به پیشنهاد رؤسای دانشکدهها و تصویب شورای مؤسسه می‌توانند تا ۴ واحد اضافی نیز تدریس نمایند و حداکثر میزان پرداختی حق التدریس برای پایان نامهها ۸

۱۰ و ۱۲ واحد به ترتیب برای استادیار، دانشیار و استاد در هر ترم خواهد بود. به هر حال میزان حق التدریسی قابل پرداخت در هر ترم بیشتر از ۱۲ واحد نظری یا معادل عملی یا پایان نامه نخواهد بود.

ماده ۱۰۹. هر گاه رییس مؤسسه از رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت هر یک از اعضای هیئت علمی مؤسسه برای اجرای وظایف آموزشی و یا پژوهشی مطلع گردد، کمیسیونی مرکب از سه استادی که صلاحیت رسیدگی در مورد کارهای آموزشی و پژوهشی وی را دارند تشکیل خواهد داد، تادراین زمینه برابر آیین نامه رکود تحقیق به عمل آورند و گزارش کاملی به رییس مؤسسه ارائه دهند. تشکیل و گزارش کمیسیون مذکور به طور محرمانه خواهد بود و در صورتی که این گزارش حاکی از رکود علمی عضو یا عدم کفایت و یا صلاحیت او برای اجرای وظایف محوله باشد، رییس مؤسسه مراتب را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیئت ممیزه مؤسسه و در مؤسسه‌های فاقد هیئت ممیزه به هیئت ممیزه مرکزی ارجاع مینماید. چنانچه هیئت ممیزه پس از رسیدگی به کلیه فعالیت‌های علمی و پژوهشی عضو و اخذ توضیحات لازم از او، رکود علمی یا عدم کفایت و صلاحیت عضو را محرز دانست به خدمت او به عنوان عضو هیئت علمی خاتمه داده و به یکی از روشهای زیر با وی رفتار می‌شود:

الف.) با پیشنهاد هیئت ممیزه و تأیید رییس مؤسسه عضو هیئت علمی را می‌توان به کارمند غیر هیئت علمی تبدیل وضعیت نمود.

ب) در صورتی که عضو شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشد، باز خرید می‌شود.

ج) در صورتی که عضو واجد شرایط بازنشسته شدن باشد، بازنشسته می‌شود.

ماده ۱۱۰. مؤسسه می‌تواند از بین اعضای هیئت علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیئت علمی که دارای مدارک تحصیلی دانشگاهی هستند و همچنین از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان غیر تمام وقت جغرافیایی مؤسسه‌های دیگر با موافقت کتبی مؤسسه متبوع و همچنین تأیید هیئت اجرایی جذب برای تدریس، تحقیق و تألیف استفاده نماید.

تبصره ۱: استفاده از خدمات اعضای هیئت علمی بازنشسته، حداکثر ۱۰ ساعت تدریس در هفته تعیین می‌گردد و میزان حق التدریس، حق التألیف، حق تحقیق آنان بر مبنای آخرین مرتبه و پایه آنان در هنگام بازنشستگی و بر اساس ارقام حقوق مبنا و فوق العاده مخصوص شاغلین مشابه به میزان هر ساعت محاسبه و قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره ۲. مؤسسه می‌تواند به منظور استفاده خدمتی از بازنشستگان هیئت علمی در پستهای مدیریتی ارشد (در سطح ریاست یا معاونت مؤسسه) در صورتی که دارای مدرک تخصصی و در مرتبه دانشیار با حداقل پایه ۲۰ و حداکثر سه سال از زمان بازنشستگی ایشان نگذشته باشد، با مصوبه هیئت امنای برای یک دوره ۴ ساله دعوت بکار و استفاده نماید. حداکثر سن فرد در پایان دوره دعوت بکار مجدد نباید از ۷۰ سال تجاوز نماید.

ماده ۱۱۱. مؤسسه اجازه دارد در صورت وجود اعتبار مالی برای ارتقاء بیشتر آموزش به خصوص در رشته های پیشرفته و نوین از اعضای هیئت علمی برجسته جهانی و ترجیحاً از محققین برجسته ایرانی برای مشارکت در تدریس دروس مورد نظر در دوره های PhD و دستیاری در هر ترم با برنامه منظم و ثابت دعوت نماید. انتخاب موضوع درسی و مدرس به پیشنهاد شورای گروههای آموزشی و تأیید شورای آموزشی مؤسسه خواهد بود. مؤسسه اجازه دارد کلیه هزینههای مربوط را بر اساس توافق با عضو مدعو متقبل گردد. همچنین گروههای آموزشی بر حسب ضرورت می توانند از وجود محققین مذکور برای برگزاری کارگاههای آموزشی در زمینه تکنیکهای جدید علمی، راه اندازی آزمایشگاه و کسب خدمات مشاوره با برنامه منظم دعوت نمایند و این دورهها به منزله برنامه ثابت درسی هر ترم در نظر گرفته شود.